Annus VI. - Vol. VI. Die 20 Augusti 1914 Num. 12.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Nuncium mortis Summi Pontificis

I. *S. C. S. Officii:* Concessio indulgentiae, pag. 406. — II. *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, pag. 406. — III. *S. Congr. Rituum:* Dubia, pag. 407. — IV. *S. R. Rota:* Parisien. Nullitatis matrimonii, pag. 408; Citatio edictalis, pag. 413. — V. *Signatura Apostolica:* Mileten. Restitutionis in integrum et iurium, pag. 414. — VII. *Commissio Pontificia de Re Biblica:* De Epistola ad Hebraeos, pag. 417.

Diarium Romanae Curiae: Nomine, onorificenze, necrologio, pagg. 418-420.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MDCCCCXIV

Directio: Palazzo della Cancelleria. — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, L. 12. — Extra Italiam, L. 15.
Unius fasciculi, L. 1.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit, ac quoties eumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* ». (Ex *Commentario Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

Annus VI. - Vol. VI. Die 20 Augusti 1914. Num. 12.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

†

SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER

PIUS PP. X

IN PACE CHRISTI OBIIT

DIE 20 AUGUSTI HORA 1,15 A. M.

R. I. P.

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

(SECTIO DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

INDULGENTIA C DIERUM TRIBUITUR RECITANTIBUS QUANDAM LAUDEM IN HONOREM SSMI CORDIS IESU

Ssm̃us Dn̄us noster Pius div. prov. Pp. X in audientia R. P. D. Commissario S. Officii impertita, die 11 iulii 1914, benigne concedere dignatus est, ut quicumque christifideles, corde saltem contrito ac devote, iaculatoriam precem « *Laudetur Cor sacratissimum Iesu in sanctissimo Sacramento* » recitaverint, quoties id egerint, Indulgentiam centum dierum, defunctis quoque adplicabilem, lucrari valeant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

D. CARD. FERRATA, *Secretarius.*

L. ✠ S.

† Donatus Archiep. Ephesin., *Adsessor.*

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus apostolicis nominati sunt:

10 iunii 1904. — *Delegatus apostolicus Constantinopolitanus pro Orientalibus et patriarchatus Constantinopolitani pro Latinis apostolicus Vicarius,* Rm̃us D. Angelus Maria Dolci, archiepiscopus Amalphitanus.

15 iulii. — *Episcopus titularis Dioclensis et Vicarius apostolicus vicariatus Transvaalensis,* Rev. D. Carolus Cox, ex Oblatis Mariae Immaculatae.

16 iulii 1914. — *Episcopus titularis Busiritensis et Vicarius apostolicus vicariatus Kottayamensis,* Rev. D. Alexander Chulaparambil, sacerdos.

17 iulii. — *Episcopus titularis Cotyensis et Vicarius apostolicus novi vicariatus de Tchao-tchiou in Sinis,* Rev. D. Adulphus Rayssac, sacerdos seminarii Parisiensis pro missionibus ad exteras gentes.

— *Episcopus titularis Chytrensis et Coadiutor cum iure futurae successionis Vicarii apostolici de Diego Suarez, in insula Madagascar,* Rev. D. Augustus Fortineau, sacerdos e Congregatione Sancti Spiritus.

20 iulii. — *Episcopus titularis Cusarum et Coadiutor cum iure futurae successionis Vicarii apostolici Manciuriae meridionalis,* Rev. D. Vincentius Franciscus Sage, sacerdos seminarii Parisiensis pro missionibus ad exteras gentes.

— *Episcopus titularis Docimensis et Vicarius apostolicus vicariatus Guamensis, in insulis Mariannis,* Rev. D. Philippus Olaiz Zabalza, in religione Ioachim a Pampilone, ex ordine Minorum Capulatorum.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

DUBIA

Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione proposita sunt:

I. Occurrente aut concurrente Festo Conversionis S. Pauli Apostoli cum Dominica Sexagesimae, fieri ne debet de ipso Festo commemoratio, quamvis in Oratione Dominicae fiat mentio de eodem Apostolo?

II. Si infra Octavam simplicem Nativitatis B. Mariae Virg. dicenda sit Missa votiva eiusdem B. Mariae Virg., legenda est Missa votiva de Tempore, an Missa ut in Festo Nativitatis? et quatenus affirmative ad secundum, adiungi ne debent *Gloria* et *Credo?*

III. Officia de Communi plurimorum Confessorum Pontificum vel non Pontificum et plurium Virginum vel non Virginum per Decretum S. R. C. diei 12 maii 1914 adprobata valentne inseri et adiici tantum Propriis Officiorum rite adprobatis; an etiam ipsi Breviario Romano?

Et sacra eadem Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, singulis quaestionibus propositis ita respondendum censuit:

Ad I. Affirmative.

Ad II. Legatur Missa ut in Festo Nativitatis B. Mariae Virg. cum *Gloria* sed sine *Credo*.

Ad III. Affirmative ad primam partem, iuxta citatum decretum; negative ad secundam partem; quia per enunciata officia ob plurium petitionem et instantem necessitatem provisum est ad tempus iuxta Motu Proprio *Abhinc duos annos* et ad mentem decreti approbationis editionis typicae Breviarii Romani, diei 25 martii 1914.

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 7 augusti 1914.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus*.

L. ✠ S.

† Petrus La Fontaine, Ep. Charyst., *Secretarius*.

SACRA ROMANA ROTA

I

PARISIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (CHAZAL-MOULIN)

Pio Pp. X feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno undecimo, die 17 martii 1914, RR. PP. DD. A. Sincero, Ponens, ***I. Mori et F. Cattani, Auditores de turno, in causa*** Parisien. - Nullitatis matrimonii, ***inter*** Bertham Chazal, ***repraesentatam per legitimum procuratorem Nazarenum Patrizi, advocatum, et*** Lucam Moulin, ***interveniente et disceptante in causa Vinculi Defensore ex officio, sequentem definitivam tulerunt sententiam.***

Bertha Chazal ex oppido *Murat*, ubi sedem ac domicilium habebat, quotannis una cum matre sua hieme discedere consueverat; at quum anno 1902 Lutetiam Parisiorum petiisset ut ibi hiberno tantum tempore anni, ut sibi mos erat, permaneret, ineunte mense martio cognovit dominum Lucam Moulin, a quo, mense nondum elapso, postulata fuit in uxo-

rem. Tempus brevissimum praefinitum fuit ad matrimonium ineundum, at inopinato, primo ob quaestiones de modo dotis constituendae exortas, matrimonium dilatum fuit ad mensem iunium, dein vero eo quod Berthae frater militaribus detinebatur exercitationibus, ad mensem iulium, et tandem die 3 iulii in paroecia *Notre-Dame de Champs* celebratum.

Quum matrimonium infelicem exitum habuisset, illud Bertha nullitatis accusavit ex clandestinitatis capite coram curia Parisiensi, quae sententia data die 7 novembris 1910, edixit non satis constare de matrimonii nullitate.

Appellavit actrix ad hunc sacrum Ordinem, instructo quoque suppletivo processu, et nunc Nobis causa definienda venit sub consueto dubio: *An constet de matrimonii nullitate in casu.*

Ius quod spectat.

Iuxta decretum *Tametsi* Conc. Trid., tunc vigens, ad matrimonii validitatem requirebatur ut contractum fuerit coram proprio parocho alterutrius sponsorum, id est coram parocho cuius in parochia alteruter domicilium aut quasi domicilium habitationis habebat aut coram sacerdote a proprio parocho aut Ordinario alterutrius delegato, S. C. Conc. in caus. Mutin., 18 nov. 1702; Instr. Card. Rauscher §§ 38, 44; S. C. Conc. in caus. Iard. 24 aug. 1724; decis. S. C. Conc. relatae a Benedicto XIV *Inst. eccl.*, 33, n. 5, et a Fagnano Comment. in cap. 2, X, *de cland. desp.* n. 33, S. C. S. Off., 9 nov. 1898, etc.

Matrimonium vero de quo agitur celebratum fuit in ecclesia B. M. V. a Campis, Lutetiae Parisiorum a Rev. Dño Le Roy, tunc primo vicario ecclesiae B. M. V. a Victoriis, qui non erat parochus alterutrius sponsorum nec a proprio parocho sponsi, idest parocho S. Ferdinandi vulgo *des Termes* Parisiis, nec a parocho domicilii sponsae, idest a parocho loci dicti *Murat* dioecesis sancti Flori, nec ab alterutro Ordinariorum Parisiensi aut Sancti Flori delegatus erat; sed tantum a parocho ecclesiae B. M V. a Campis, aut ab eiusdem primo Vicario, qui secundum consuetudinem Parisiensem deputatur ad omnia negotia matrimonialia et ipsemet assistit matrimoniis ab alio sacerdote celebratis in ecclesia parochiali.

Quare summa quaestio, in qua tota causa vertitur, ea est an Bertha Chazal quasi domicilium acquisierit tempore initi matrimonii in parochia B. M V. a Campis.

Porro quasi domicilium in ordine ad matrimonium est actualis habitatio in aliqua parochia cum intentione ibidem permanendi per maiorem anni partem.

Per maiorem inquam anni partem; quamvis enim antea disputatum fuerit circa manendi intentionem, utrum sufficeret intentio commorandi ad notabile tempus, vel per sex menses necne, controversiae omnes nostra hac aetate videntur diremptae et antiquatae, ita ut omnino tenendum sit ad quasi domicilium requiri intentionem commorandi per maiorem anni partem. Instr. S. C. Inq., 7 iunii 1867 ad episcopos Angliae et Americae septentrionalis transmissa et in responsione ad postulata synodi Manutinae denuo confirmata, Wernz, *Ius Decret.*, tom. 4, p. 259; Gasparri, *de matr.*, 2, 1089, D'Annib., 1-84, etc.

Quapropter ad acquirendum quasi domicilium in ordine ad matrimonium, duo haec iure Tridentino requirebantur, habitatio nempe in parochia, ubi matrimonium contrahendum erat, actualiter et corporaliter coepta, atque animus ibidem permanendi per maiorem anni partem; *factum* nempe seu corpus, et *animus;* Wernz; cit., pag. 260, D'Annib. ibid.

Verum ab acquisitione quasi domicilii sedulo distinguenda est eius probatio in foro externo. Ius enim in favorem matrimonii ex facto commorationis induxit praesumptionem intentionis: praesumptionem nempe generalem, ubique locorum at iuris tantum, ex commoratione spatio saltem unius mensis; praesumptionem vero iuris et de iure, at particularem pro aliquibus locis, ex commoratione per spatium saltem unius integri mensis pro statibus Americae foederatis, et per spatium sex mensium pro civitate Parisiensi. At si praesumptio iuris tantum, quae ex menstrua habitatione oritur, contrariis elidatur probationibus, quibus certo ac liquido constet praedictum animum commorandi per maiorem anni partem nullo pacto exstitisse, tunc profecto contrarium proferri debere iudicium, manifestum est, quia praesumptio cedere debet veritati. Instr. S. C. Inq., iun. 1867; Wernz, cit. p. 261, etc.

Factum quod attinet.

Iamvero Bertham Chazal numquam in animo habuisse commorandi in parochia B. M. V. de Campis per maiorem anni partem, in suppletivo processu certo et plene probatum fuit tum ex testium depositionibus, tum ex signis manifestis de quibus iidem testes deposuerunt.

Praecipui vero testes sunt L. Sarrazin (VIII, IX - II, III, IV, VII). E. V. de Lespinasse (V, VI, IX - V); A. Chazal (I. III, V, VI - III, IV); F. Pons (V, VIII - IV); Kieffer (V); R. Chazal (I, V); P. Achalme (I, V); M. Moisson (V, VI); A. Iouvente (I, V, VIII); B. Honnorat (I, V, VI, VIII).

Nec fundamento nititur censura, qua Vinculi Defensor plectit ex Clem., 2, *de test.*, hunc suppletivum processum: primus enim processus

fere in eo totus insumptus fuit, ut cognosceretur tantum utrum delegatio a parocho loci *Murat* obtenta fuerit necne.

Nec praetereundum est curiam Parisiensem de veridicitate testium plenam fidem fecisse; declaravit enim: « Les témoins de ce supplément « d'enquête ont paru tout à fait dignes de foi: le tribunal estime que « le capitaine Chazal et le docteur Achalme sont des hommes très « loyaux et a ajouté la note suivante à la déposition de Mme Honnorat: « " Le témoin est absolument digne de foi „ ».

Neque relevat opponere matrem Chazal, mense decembri 1901 praecipue ad hunc finem venisse Lutetiam Parisiorum ut aliquem inveniret virum, qui ibidem, insciis omnibus loci *Murat* incolis, Bertham filiam ducere vellet uxorem, nec credere aut sperare potuisse, ut brevissimo temporis spatio voti compos fieret. Nam ut praetermittamus hic non matris sed filiae animum et intentionem quaerendam esse, nec certo constare ex actis utrum haec intentio viri inveniendi praecipua fuerit, an tantum concomitans, in casu iure meritoque applicari possunt ea quae doctores communiter tradunt de animo negotii aliquo in loco expediendi. Si quis enim aliquo venerit « ..... negotii expediendi gratia, *his* expeditis ... « discessurus; quamvis praeter opinionem immorari eo loci vel per annum « contigerit, quasi domicilium eo non acquiri verius est ». D'Annib., I, 84; Reiffenstuel, IV, 3, 60, 61, etc. Quin imo ex hisce contrarium potius probatur. Non enim est dubium Bertham, quando Lutetiam Parisiorum pervenit, animum non habuisse ibidem commorandi per maiorem anni partem. Quum vero mense martio sibi virum invenit, tempus brevissimum praefinivit ad matrimonium celebrandum, mensem nempe aprilem exeuntem, vel ineuntem maium, ob graves rationes, de quibus praesertim in primo processu deposuerunt testes Jouvente (VIII), Chirié (VIII), P. Achalme (VI), A. Achalme (VIII), quasque innuit doctor Moulin (V). Quod si matrimonium primo dilatum fuit ad mensem iunium, dein vero ad mensem iulium, id inopinatis casibus tribuendum est, nempe prius dilatum est ob quaestionem necopinato exortam de modo dotis constituendae, dein vero ob impedimentum quo detinebatur Berthae frater. Nec cogit argumentum depromptum ex conducta domo sine supellectili et ex more quoad haec negotia Lutetiae Parisiorum vigenti. Mos enim qui Lutetiae Parisiorum vigere asseritur, ut domus sine supellectili conducta, saltem ad semestrem locata intelligatur, causa erit ut si quis ibi in domo supellectili ornata per quatuor tantum vel quinque menses habitare velit, debeat ad semestrem illam conducere; et ideo conducta domus ad sex menses liquido non probat quod conductor hanc per integrum spatium semestre habitare definite velit.

Praesumptionem equidem *hominis*, eamque non levem inducit tum conducta domus, tum mos Lutetiae Parisiorum vigens. At haec praesumptio solidis et certis argumentis contrariis destruitur in casu, prout supra notatum est.

Et ideo, hac quoque de causa cogens non est praesumptio ex Benedicti XIV. Litt. *Paucis abhinc hebdomadis:* nam est praesumptio iuris tantum, quae in casu veritati cedit.

Sed neque opponi potest decretum S. C. Inq. 9 nov. 1898, quo in dioecesi Parisiensi saltem post elapsos sex menses commorationis inquisitio de intentione est remissa. Wernz, cit. pag. 185, et 262. Quamvis enim haec habenda sit ut praesumptio iuris et de iure, in casu applicari nequit; nam Bertham Chazal in parochia B. Mariae Virg. de Campis non commorasse per integros sex menses, certum omnino est ex hucusque allatis.

Quibus omnibus mature perpensis, Christi nomine invocato, solumque Deum prae oculis habentes, Nos infrascripti Auditores pro tribunali sedentes, ad propositum dubium dicimus, pronunciamus, atque definitive sententiamus: *Constare de matrimonii nullitate in casu,* seu ad propositum dubium respondemus *affirmative.*

Ita pronunciamus mandantes Ordinariis locorum et ministris tribunalium ad quos spectat, ut exsequutioni mandent hanc sententiam, et adversus reluctantes procedant ad normam sacrorum canonum et praesertim cap. 3, sess. XXV, *de Ref.*, Conc. Trid., iis adhibitis exsecutivis et coërcitivis mediis, quae magis efficacia et opportuna pro rerum adiunctis exstitura sint.

Aloisius Sincero, *Ponens.*
Iosephus Mori.
Fridericus Cattani.

Ex Cancellaria, die 24 aprilis 1914.

Sac. T. Tani, *Not. S. R. Rotae.*

NB. - Contra hanc sententiam appellatio interposita est.

Aloisius Sincero, *Ponens.*

II

Citatio Edictalis

PRAGEN.

NULLITATIS MATRIMONII (SCHULLER-MUELLER).

Cum ignoretur domicilium et locus actualis commorationis domini Iosephi Müller, per praesens edictum nos illum citamus ad comparendum personaliter in sede Tribunalis S. R. Rotae die 7 novembris 1914, hora 10 ante meridiem, ut, tanquam reus conventus audiatur, cum declaratione, si non compareat, iudicium in eius contumacia ad exitum perductum iri. — Ordinarii locorum et fideles quicumque notitiam habentes de domicilio aut commorationis loco domini Iosephi Müller praefati, curare debent, si et quatenus fieri possit, ut de hac edictali citatione moneatur.

Romae, die 10 augusti 1914.

Petrus Rossetti, *Iudex Instructor.*

L. ✠ S.

Ioannes Ladelci, *Notarius S. R. Rotae.*

Traduction

TRIBUNAL DE LA SACRÉE ROTE ROMAINE.

Citation par Édit

PRAGUE - NULLITÉ DE MARIAGE SCHULLER-MUELLER.

Étant inconnu le domicile et le lieu de la demeure actuelle de monsieur Joseph Müller, par le présent édit Nous citons le même monsieur Joseph Müller à comparaître en propre personne au Siège du Tribunal de la S. Rote Romaine le 7 novembre 1914 à 10 heures du matin pour être interrogé en qualité du défendeur, et Nous ajoutons que, s'il ne comparaît pas, le jugement sera terminé également en contumace. — Les Ordinaires des lieux et les fidèles ayant connaissance du domicile ou du lieu de la demeure actuelle du nommé défendeur Joseph Müller doivent, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

Rome, 10 août 1914.

Pierre Rossetti, *Juge Instructeur.*

L. ✠ S.

Jean Ladelci, *Notaire de la S. Romaine Rote.*

SUPREMUM SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNAL

MILETEN.

RESTITUTIONIS IN INTEGRUM ET IURIUM

inter Sodalitatem S. Michaëlis Archangeli in oppido Arena, repraesentatam per legitimum procuratorem Vincentium Sacconi, advocatum, et Sodalitatem B. M. V. Gratiarum, repraesentatam per legitimum procuratorem sacerdotem Nazarenum Patrizi, advocatum.

Plurimis abhinc annis, in oppidulo, cui nomen vulgo *Arena,* dioecesis Mileten. Calabrae regionis, inter Sodalitatem seu Confraternitatem S. Michaëlis et Ssmi Sacramenti atque aliam B. M. V. Gratiarum, gravissimae simultates contentionesque propter reciprocorum iurium controversias, exarserant; quibus componendis plerique ex Ordinariis in Miletensi sede succedentibus irrito conatu operam dederunt. Iam vero, anno 1909 ad istud plenum odii et molestiarum litigium compescendum, Confraternitas S. Michaelis, per libellum die 2 novembris eiusdem anni curiae Mileten. exhibitum, adversus Confraternitatem B. M. V. Gratiarum iudicium rite instituit, in quo nonnulla etiam parochi loci, Dominici Antonii Giamba, praetensa iura oppugnabantur.

Curia Mileten., die 2 iulii anno 1910, in favorem Actricis Sodalitatis S. Michaëlis tulit sententiam: a qua tamen statim Confraternitas B. M. V. Gratiarum, et ipse praedictus parochus, ad sacrae Romanae Rotae tribunal appellarunt.

Septem penes illud tribunal proposita fuerant dubia, a partibus concordata. Quibus omnibus ad iuris normam satisfactum est, per Turni sententiam, die 25 ianuarii anno 1913 editam.

Rei iudicatae vim haec sententia iam acquisierat, cum apud hoc supremum Tribunal, ad tramitem can. 37, n. 4 et can. 38. Legis Propriae, Confraternitas S. Michaëlis recursum porrexit ad restitutionem in integrum obtinendam: non quidem quoad ea quae de primo, secundo, quarto, quinto, sexto et septimo dubio iudicata fuerunt, sed unice quoad dubium - Parochi postulata iam non respiciens - tertio loco inscriptum, et cuius solutio ipsi S. Michaëlis Sodalitati contraria fuerat, quippe quae Sodalitati B. M. V. Gratiarum ius tribuebat interveniendi, etiam absque

invitatione, ad processionem die festo S. Michaëlis Archangeli per Confraternitatem huius nominis quotannis, suis expensis, celebrari solitam: quod profecto ius Confraternitas S. Michaëlis alteri Confraternitati constanter denegaverat, ac vehementius denegare pergebat post obtentam, ab ipsa curia, supra memoratam favorabilem sententiam diei 2 iulii 1910.

Suam restitutionis in integrum postulandi rationem desumebat pars recurrens ex art. 9, a), *Regularum* huius supremi Tribunalis, in quo edicitur, recursum huiusmodi admitti, cum ex eo colligitur « iudicium ex « documentis fuisse emissum, quorum fallacia... in posterum agnita « fuerit ».

Habebatur, enim, ex una parte Rotalis in dubio tertio sententia, Decreto innixa quod episcopus Mileten. Philippus Mincione, die 24 maii anno 1853, in actu sacrae Visitationis emiserat, quodque ita in primo numero mandabat: « Che le suddette due Confraternite da oggi in avanti « debbano, perchè tenute indispensabilmente, intervenire a tutte le pro- « cessioni di rito, che sono quelle del giovedì del *Corpus Domini*, di « S. Marco Evangelista, delle Rogazioni nei tre giorni precedenti l'Ascen- « sione, e di S. Michele Arcangelo, la cui festa si solennizza in una delle « domeniche di agosto o di settembre di ciascun anno, venerato e rite- « nuto qual Patrono principale da tempi remoti dall'intera popolazione « Arenese ».

Nemo quidem de hoc Decreto mentionem fecerat, antequam illud Sodalitas B. M. V. Gratiarum, quasi ex oblivione eductum, coram Rotali Turno afferret, quando Turnus in eo erat ut circa septem dubia sententiam ederet. Attamen Decretum ipsum, testimonio authenticitatis per curiam Episcopalem roboratum, nulli tunc licebat in suspicionem vocare, atque alia proinde esse nequibat Turni sententia, ab ea quae reapse fuit: ius, videlicet, imo et obligatio, in Confraternitate B. M. V. Gratiarum recognita, processioni festi S. Michaëlis Archangeli sese sociandi.

Altera ex parte, quando res ita iudicata iam vigebat, alia eiusdem episcopi Philippi Mincione declaratio, et ipsa oblivioni data, in archivis iacens, cura Confraternitatis S. Michaëlis, luci reddita, per ipsam Confraternitatem, curia episcopali authenticitatem pariter testante, in medium adducta fuit, quae ita se habet: « Mileto il 12 settembre 1855. Molto « Reñdo Signore. - Dichiarerà ai rispettivi Curati e Padri spirituali di « codeste Congreghe, per l'uso di risulta, che il Decreto emesso in occa- « sione di santa Visita a' 24 maggio 1853, restò annullato nella parte « del santo Patrono, attesochè non si trovarono sufficienti e veridiche « le assertive di esserlo l'Arcangelo S. Michele. E come codesto Comune « manca di Patrono speciale, dovrà in forza delle regole generali, rite-

« nere e venerare per tale S. Nicola vescovo di Mira, principale Patrono « di tutta la diocesi. - Il Vescovo di Mileto Filippo Mincione - Al molto « Reñdo signore D. Domenico Francese, Provicario Foraneo in Arena ».

Quam quidem declarationem aliud eiusdem episcopalis curiae testimonium comitabatur his verbis expressum:

« Il Vicario generale della curia Vescovile di Mileto certifica, che « il Patrono di Arena è S. Nicola di Mira, Patrono principale di tutta « la diocesi, e che S. Michele Arcangelo, come benissimo si rileva « dai Calendari diocesani e da tutti gli Atti della curia, non fu mai, « come non è, il Patrono di detto luogo. - Mileto 1° aprile 1913. Il « Vicario generale G. Mancusi ».

Pars recurrens ex duobus hisce postremis documentis erui affirmabat, Decretum diei 24 maii anni 1853 - in ea parte quae ius controversum respicit - ex falso supposito ortum habuisse, atque idcirco, quoad eam partem, ab ipsa sua origine iuridico valore caruisse, atque ipsum Decreti Auctorem, errore sine mora detecto, illud emendasse.

Causa ideo funditus pertractata est in ordinaria supremi Tribunalis sessione habita in aedibus Vaticanis die decima octava curr. mens. iulii 1914, relatore Emo P. D. Vincentio Vannutelli eiusdem Tibunalis Praefecto: atque Emi Patres, proposito dubio iam antea inter partes concordato, scilicet:

An sit locus restitutioni in integrum circa tertium caput sententiae Rotalis in casu?

Responderunt: *Affirmative.*

De expensis autem iudicialibus supremum idem Tribunal constituit, eas inter partes esse compensandas.

Atque ita editum est, pronunciatum, decretum, declaratum ac defitive iudicatum, mandatumque ut haec definitiva sententia publici iuris fieret, et ab omnibus ad quos spectat exsecutioni mandaretur, non solum etc. sed et omni etc.

Datum Romae ex aedibus supremi Apostolicae Signaturae Tribunalis die 28 mensis iulii 1914.

Nicolaus Marini, *a Secretis.*

L. ✠ S.

Iosephus adv. Fornari, *S. T. A.*

COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

DE AUCTORE ET DE MODO COMPOSITIONIS EPISTOLAE AD HEBRAEOS

Propositis sequentibus dubiis Pontificia Commissio « De Re Biblica » ita respondendum decrevit.

Quaer. I. Utrum dubiis, quae primis saeculis, ob haereticorum imprimis abusum, aliquorum in Occidente animos tenuere circa divinam inspirationem ac Paulinam originem epistolae ad Hebraeos, tanta vis tribuenda sit, ut, attenta perpetua, unanimi ac constanti Orientalium Patrum affirmatione, cui post saeculum IV totius Occidentalis Ecclesiae plenus accessit consensus; perpensis quoque Summorum Pontificum sacrorumque Conciliorum, Tridentini praesertim actis, necnon perpetuo Ecclesiae universalis usu, haesitare liceat, eam non solum inter canonicas, - quod de fide definitum est, - verum etiam inter genuinas Apostoli Pauli epistolas certo recensere?

Resp. Negative.

Quaer. II. Utrum argumenta, quae desumi solent sive ex insolita nominis Pauli absentia et consueti exordii salutationisque omissione in epistola ad Hebraeos, - sive ex eiusdem linguae graecae puritate, dictionis ac styli elegantia et perfectione, - sive ex modo quo in ea Vetus Testamentum allegatur et ex eo arguitur, - sive ex differentiis quibusdam, quae inter huius ceterarumque Pauli epistolarum doctrinam exsistere praetenduntur, aliquomodo eiusdem Paulinam originem infirmare valeant; an potius perfecta doctrinae ac sententiarum consensio, admonitionum et exhortationum similitudo, necnon locutionum ac ipsorum verborum concordia, a nonnullis quoque acatholicis celebrata, quae inter eam et reliqua Apostoli Gentium scripta observantur, eamdem Paulinam originem commonstrent atque confirment?

Resp. Negative ad primam partem; affirmative ad alteram.

Quaer. III. Utrum Paulus Apostolus ita huius epistolae auctor censendus sit, ut necessario affirmari debeat, ipsum eam totam non solum Spiritu Sancto inspirante concepisse et expressisse, verum etiam ea forma donasse qua prostat?

Resp. Negative, salvo ulteriori Ecclesiae iudicio.

Die autem 24 iunii anni 1914, in audientia infrascripto Rmo Consultori ab Actis benigne concessa, Ssmus dominus Noster Pius PP. X praedicta responsa rata habuit ac publici iuris fieri mandavit.

Romae, die 24 iunii 1914.

LAURENTIUS JANSSENS, O. S. B.
Consultor ab Actis.

L. ✠ S.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre si è degnato di nominare:

5 agosto 1914. — Il Rmo P. Luca da Padova, dei Frati Minori Cappuccini, *Predicatore Apostolico.*

6 agosto. — Il Rmo canonico Angelo Sinibaldi, *Uditore per gli affari giudiziari del Vicariato di Roma.*

10 agosto. — L'Emo signor cardinale Antonio Vico, *Protettore della « Congregacion de Madres de desamparados », di Valenza.*

11 agosto. — L'Emo signor cardinale Guglielmo van Rossum, *Protettore della Congregazione « de la Retraite du Sacré-Çœur, Société de Marie », d'Angers.*

12 agosto. — L'Emo signor cardinale Domenico Ferrata, *Protettore della Congregazione « du Sauveur et de la Sainte Vierge », di Souterraine, nella diocesi di Limoges.*

14 agosto. — L'Emo signor cardinale Gaetano Bisleti, *Protettore dell'Istituto delle Orsoline di Gesù, di Chavagnes en Paillers, nella diocesi di Luçon.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Assistente al Soglio Pontificio:

15 luglio 1914. — Mons. Leone Hard, vescovo titolare di Messene e primo vicario apostolico della Carolina settentrionale.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

17 luglio 1914. — Mons. Felice Eugenio Augusto Burlet, primo vicario generale dell'archidiocesi di Besançon.

18 luglio. — Mons. Giuseppe Ludgero Guertin, vicario generale della diocesi di S. Giacinto.

Prelati Domestici di S. S.:

17 luglio 1914. — Mons. Pietro Zeffirino Decelles, canonico della cattedrale della diocesi di S. Giacinto.

19 luglio. — Mons. Carlo Underwood, parroco in Dartmouth, della diocesi di Halifax.

— Mons. Alfonso Benedetto Coté, parroco in Meteghan, della medesima diocesi.

— Mons. Edoardo Kennedy, parroco in Truino, della medesima diocesi.

— Mons. Enrico Bonincontro, della diocesi di Adria.

— Mons. Giovanni T. Woods, parroco della diocesi di Brooklyn.

21 luglio. — Mons. Antonio Frassineti, vicario generale della diocesi di Modigliana.

23 luglio. — Mons. Paolo Peller, canonico della cattedrale della diocesi di Veszprimia.

24 luglio. — Mons. Desiderio Káuzli, canonico della cattedrale della medesima diocesi.

29 luglio. — Mons. Michele O' Neill, parroco e canonico nell'archidiocesi di Cashel.

1 agosto. — Mons. Michele Eller, canonico della cattedrale della diocesi di Brixen.

2 agosto. — Mons. Giuseppe Ippolito Convert, curato di Ars, nella diocesi di Belley.

7 agosto. — Mons. Pietro De Romanis, archivista dei Brevi Apostolici.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Placca dell'Ordine Piano:

1 luglio 1914. — Al sig. conte Giuseppe d'Arco-Zinneberg, consigliere di Stato del regno di Baviera.

La Commenda dell' Ordine Piano:

6 agosto 1914. — Al sig. conte Salvatore Salimei, esente della guardia nobile Pontificia.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

16 luglio 1914. — Al sig. Zotico-Tommaso Marchesseault, della diocesi di S. Giacinto.

— Al sig. Augusto Séguin, della medesima diocesi.

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

16 luglio 1914. — Al sig. conte Eriberto von Spee, tenente colonnello, aiutante di campo di S. M. Guglielmo II, imperatore di Germania.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 luglio 1914. — Al sig. Enrico Wattinne, della diocesi di Lilla.

21 luglio. — Al sig. cav. Giuseppe Bussières, dell'archidiocesi di Montréal.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

19 luglio 1914. — Al sig. Luigi Panzer, consigliere municipale di Monaco di Baviera.

28 luglio. — Al sig. Camillo Jordan, dell'archidiocesi di Lione.

29 luglio. — Al sig. Massimiliano Siegert, dell'archidiocesi di Monaco di Baviera.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

5 luglio 1914. — Al sig. Otto P. Hoefeld, dell'archidiocesi di Serajevo.

2 agosto. — Al sig. prof. Filippo Ermini, di Roma.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

16 luglio 1914. — Al sig. Ignazio de Gregori, di Roma, decano del collegio dei Bussolanti pontificii.

23 luglio. — Al sig. Giovanni Audino, della diocesi di Caltanissetta.

NECROLOGIO

26 luglio 1914. — Mons. Francesco Saverio Corbet, vescovo tit. di Obba e vicario apostolico di Diego Suarez.

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. VI, n. 12 - 20 Augusti 1914)

PAG.

Nuncium mortis Summi Pontificis 405

SUPREMA S. CONGR. S. OFFICII

SECTIO DE INDULGENTIIS

Decretum. - Indulgentia c dierum tribuitur recitantibus quandam laudem in honorem Ssmi Cordis Iesu. - *11 iulii 1914* . . . 406

S. CONGR. DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 406

S. CONGR. RITUUM

Dubia. - *7 augusti 1914* 407

S. ROMANA ROTA

I. *Parisien.* - Nullitatis matrimonii (Chazal-Moulin). - *24 aprilis 1914* 408

PAG.

II. *Pragen.* - Nullitatis matrimonii Schuller-Müller (Citatio edictalis) - *10 augusti 1914* 413

SIGNATURA APOSTOLICA

Mileten. - Restitutionis in integrum et iurium. - *28 iulii 1914* 414

COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

De auctore et de modo compositionis epistolae ad Hebraeos. - *24 iunii 1914* 417

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Segreteria di Stato. *Nomine, onorificenze.* 418

II. Necrologio 420